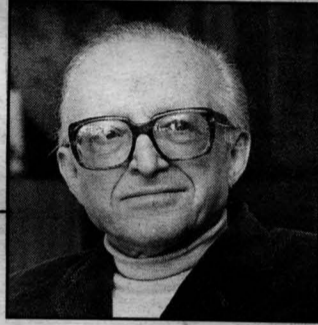

EL DAVANTAL DE PERE CALDERS

Després de descansar

El retorn a casa després d'unes vacances (les meves han durat trenta-cinc dies) exposa a sorpreses petites, mitjanes i grosses. Suposo que això ho sap tothom, però no trobo balder de recalcar-ho, perquè hi ha en aquest fet uns elements que em semblen paranormals. Les coses de cadascú s'han sentit abandonades i es vengen de la manera que poden. Les persones i els entorns deuen experimentar un sentiment paral·lel i ens ensenyen les unghes, com si ens volguessin expressar el seu ressentiment.

Tinc el pis assegurat, amb porta blindada i dos panys de confiança. Abans d'anar-me'n, vaig tancar les claus generals de l'aigua, del gas i de l'electricitat. Vaig deixar a l'encarregada de la porteria una cartera perquè m'hi recollís la correspondència fora de la bústia... Encara ara tinc la sensació d'haver seguit totes les recomanacions fetes per la policia als ciutadans que sortíem de folgança i, en aquest sentit, em feia l'efecte d'haver complert.

Les dificultats no imaginades van sorgir a l'hora del retorn. Vet aquí que un dels panys de seguretat estava enferritjat i, a més, el llum fluorescent que il·lumina el replà s'havia fos, de manera que l'operació d'entrar a casa (temptejant a les palpentes la ranura adequada a la clau) va resultar especialment laboriosa.

Al final, que és el que sol ocórrer, vam reprendre el contacte amb l'interior del nostre pis estimat, i tot semblava no haver-se mogut del lloc que l'hi corresponia. Però com que havíem tancat les finestres que donaven al carrer (tal com aconsellaren les autoritats), una sensació d'enxubament no ens deixava respirar a gust. Ho vam obrir tot de bat a bat i la Rosa i jo vam repassar de seguida les pertinences respectives, amb l'aire d'expressar als objectes predilectes l'alegria de reveure'ls.

A partir d'aquí, es van succeir una colla de fets que amb una mica de bona voluntat podrien aspirar a ésser considerats de mena sobrenatural. Els relataré per un ordre que reconec improvisat, perquè encara no m'he

refet prou de les sorpreses:

1r— Després de connectar la clau del gas, vam descobrir, desolats, que el pilot de la caldera de l'aigua calenta no funcionava. L'aigua, a desgrat que feia poc que havíem canviat les canonades de ferro per unes altres de coure, rajava d'un color de fang molt sospitosos. Vaig telefonar al meu lampista de planta i em digué, amb un to planyívol, que no sabia pas quan em podria socórrer, perquè el seu personal feia vacances i els substituïts temporers no donaven l'abast ni la talla. Em va recomanar resignació i fe en el futur.

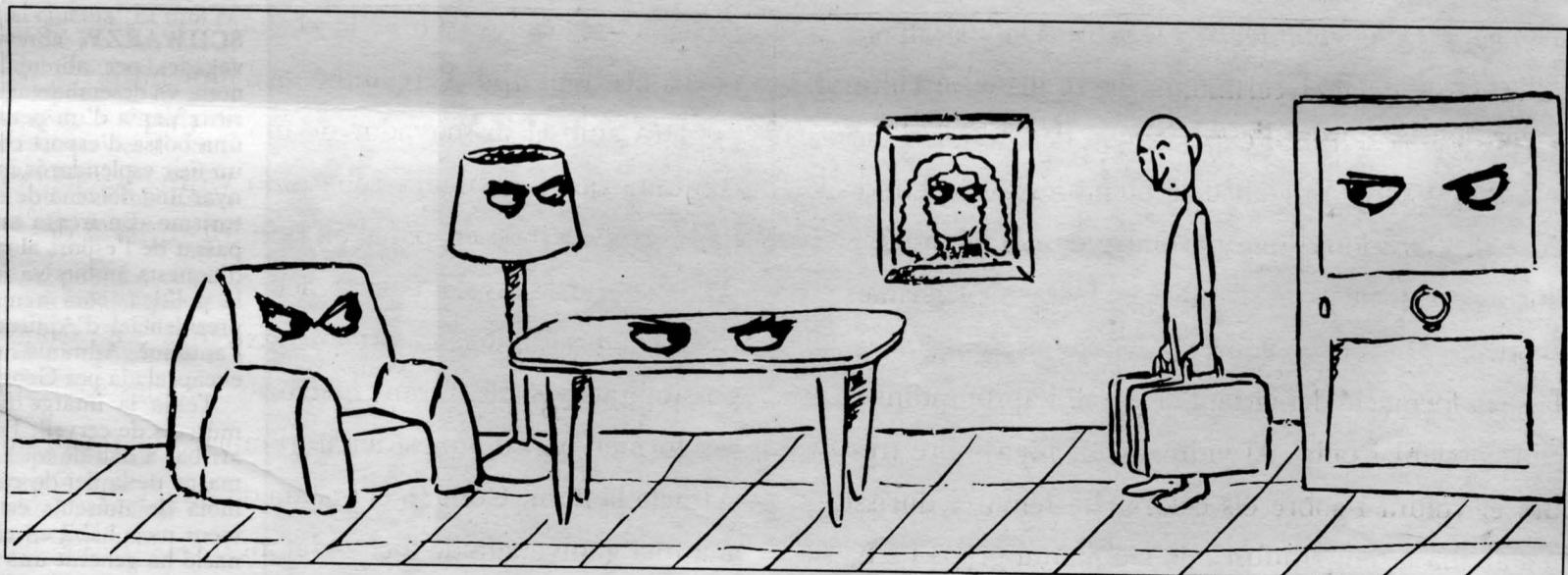
2n— Tinc l'obsessió dels rellotges. No puc pas dir que vaig sempre a l'hora, però m'agrada de tenir a prop uns mecanismes que me la tin-

guin a punt. Els vaig repassar tots, amb resultats positius, llevat d'un dels que estimo més: el que em va regalar l'Ajuntament de Manresa l'any 1981, en ocasió d'haver-me fet l'honor de nomenar-me pregoner de la festa major. És un rellotge alemany preciós, que marca el temps amb una musicalitat molt agradable. Em feia molta companyia, però heus aquí que no ha pogut resistir aquesta darrera temporada de separació: s'ha parat amb tota la corda donada i no respon a cap dels estímuls que he provat de donar-li.

3r— La correspondència... Resulta que l'encarregada de la porteria fa vacances durant el mes d'agost i les havia de començar el dia u. Com que nosaltres vam arribar a Barcelona el dia dos, ella ja no hi era, la porteria estava tancada i jo no sabia on parava el meu correu. L'he recobrat amb retard, i la veritat és que la portera va deixar-lo en bones mans, d'una manera una mica el·líptica a causa de maneres distintes de veure les coses. Tanmateix, el resultat final és que tinc la correspondència, amb un endarreriment que m'obliga a demanar disculpes a alguns dels meus amables corresponents. Repararé la falta així que pugui.

Hi ha més coses, però l'espai del qual dispenso és el de sempre i he de posar punt final, amb recança. Només puc al·legar a favor meu que encara no m'he refet del tot del període de descans. I això que ha estat feliç!

Pere Calders

ALBERT G.F.